

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N^{ro}. 149.

29. Grudnia 1824.

1824
1824

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia donoszą pod d. 17. Grudnia: »Dzisiaj rano przerażeni zostaliśmy mocno błyskawicą i uderzeniem w bliskości piorunów. Podczas burzy, trwającej blisko 10 minut, śnieg padał, a cieplomierz spadł na stopień marnie: 1 a. c. — Według późniejszych ztamtąd wiadomości, podczas wspomnionéy burzy uderzył piorun w wieżę kościoła w Heiligensztadzie; część tegoż stała się pastwą płomieni.

W skutek Uwiadomienia Dyrekcji uprzywilejowanego Austriackiego narodowego banku z d. 16. Grudnia, spalono w d. 21. t. m. o godzinie 9 rano w przytomności Deputowanego C. K. Kommissarza i C. K. Izby Obrachunkowéy dziesięć milionów pieniędzy papierowych na stołu przed bramą *Stubenthor.*

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Prezydent Kolumbijski Bolivar wydał wyrok, mocą którego trzy Ministerya Konstytucyjną Peruwiańską ustanowione, dla połączenia i przyspieszenia spraw mają być na teraz w jedno połączone, i pod tytułem: Jenerálny Sekretaryjat Spraw Rzeczpospolitéy Peruwiańskiéy, zostawać będą pod zarządem P. Sanchez Carriona. Tenże sam wyrok stanowi, iż Lima, Stolica Rzeczpospolitéy, skoro tylko oswobodzoną zostanie od nieprzyjaciela, ustatkowaną będzie na siedzibę najwyższéy Władzy Państwa, gdyby się nawet tamże Prezydent Bolivar nie znajdował.

Brazylia.

Gazeta Times podaje następujący wykaz teraźniejszego stanu marynarki Brazylijskiéy: okręt liniowy Don Pedro I. — fregaty: Piranga, Netheroy, Paraguassa, Imperatriz — szlupy wojenne: Carioca, Massajo, Bahia, Caramara, Liberal — brygi: Guarani, Cacique, Maranhao, Bahia, Carvalho, Independencia o Mor-te — okręty przewozowe: Caridade, Har-

monia, Animo grande. Oprócz tego znaczna liczba zbrojnych szonerów, szlopów i szalop kanonierskich. Dwa brygi stoją w Montevideo.

Hiszpania.

Król cierpiął w d. 15. Listopada lekki napad podagry, który od d. 13. do d. 18. t. m. powiększał się, a w d. 20. i 21. dał powód do wieści, że Król Jegomość niebezpiecznie chory, i że przysyłał najswiętszy Sakrament. Jednak wieczorem d. 21. znikły wszelkie objawy, gdy nyrzano w teatrze Kieżnę Matzonkę Infanta Don Francisco. Król wyszedł już z niebezpieczeństwa, lecz bardzo powolnie przychodzi do zdrowia. Dwór, który w d. 27. miał się udać do La Granja, już nie pojedzie, i Xiążę Maksymilian Saski, wraz z Córką Swoją Xiężniczką Amalią, spodziewany był na d. 1. Grudnia w Eskuryalu. (Jego Królewicowska Mość przybył w d. 27. Listopada do Wiatotyki, i najuroczysiey tamże był przyjęty.)

Arystark z d. 7. Grudnia donosi: »Podług wiadomości, które za gruntowne mieć możemy, zdaje się rzeczą pewną, że wojska Francuzkie nie tylko w Korunnie i innych oznaczonych miastach pozostaną, lecz że i Tarragona, a może i Madryd będzie miał chociaż stałą Francuzką załogę, i że tylnia straż wojska Francuzkiego osadzi linią nad rzeką Ebro. Rozporządzenia te mają przyść do skutku w ciągu miesiąca Stycznia i trwać przynajmniej do d. 1. Kwietnia, w którymto dniu mogłyby nowe odmiany nastąpić.

Kuryier Francuzki, udzieloną przez Gwiazdę wiadomość, iż wojsko Francuzkie wydzie z Madrytu w d. 1. Grudnia, utrzymuje za pewną, i dodaje: że wie z pewnego źródła, iż w pierwszych dniach Stycznia wydzignięty będzie kordon po nad Ebro, i pozostanie aż do Kwietnia, jeżeli nowe nie zaydą rozkazy.

Wielka Brytania i Irlandya.

W d. 3. Grudnia była znown wielka Rada Gabinetowa. Mówią, że wojna w Indyach

jest powodem do tak częstego zgromadzenia się Ministrów.

P. Stratford Canning opuścił Londyn d. 6. wieczorem. Poseł Francuzki, Xiąż Polignac wyjechał z Londynu w d. 9. do Paryża, gdzie, jak mówią, otrzyma miejsce w Ministerjum.

Związek Katolików (*catholic association*) w Irlandyi, wydał odezwę do Katolików w Irlandyi, która z powodu porad w tężże dla ludu zawartych, chwaloną jest w pismach Angielskich. Odezwa ta upomina włościan surowo, aby wstrzymywali się od bezprawii, których się Bieli chłopy (*Whiteboys*) i Związkowi (*Ribbonmen*) dopuszczali, i by nie mieli niezestnicstwa do żadnych tajemnych towarzystw i zgromadzeń sprzeciwiających się prawu, a dla spokojności niebezpiecznych.

Gazeta Sun z d. 6. Grudnia pisze: „Mówią, że stan Irlandyi zwrócił na siebie w tęż chwili uwagę Ministerjum. Słychać, że Margrabia Wellesley złożony urząd Wice-Króla w tym kraju i przewodniczyć będzie w Gabinetie w miejscu Hra: Harrowby, który chce się zupełnie uchylić. Następcą Margrabiego Wellesleya w Irlandyi wymienią jedni brata Xięcia Wellingtona, inni Hrabiego Bristol.

Plan do towarzystwa kopalnego w prowincyi Brazylijskiej Minas Geraes przyszedł do skutku, i akcje będą niezwłocznie rozbrane.

W d. 6. b. m. dało się słyszeć w Portsmouth lekkie trzęsienie ziemi.

Według ostatnich wiadomości, wojsko Kompanii Wschodnio-Indyjskiej nie przedsięwzięło dalszych kroków przeciwko Birmanom. Z Assam donoszą, iż pomimo wsparcia goralów, bardzo pomalą postępują; z Caszgar piszą, że Birmanie działają znowu zaczepnie, z Rangoon, że rozkazy nadeszłe ze Stolicy do wojska Birmanów, aby z nieprzyjacielem ścierać się miecz o miecz, zęb o zęb, i wpędzić go w morze, silnie jest wykonywany. Wszystkie okolice okrywają wysokie, grube i nie do wypalenia zarośla, które Birmanie we wszystkich kierunkach małemi osadzili obozami, z których tylko ich ciężka artylerya Anglików wyprzeć może. Krzaki zawsze zastaniają ich odwrót, i tak opuszczają jeden obóz, dla zebrania się w drugim, który podobnie potrzeba dobywać. — Rzadko oczekują nderzenia nieprzyjaciela, sprytnie nowe szance w literalnem znaczeniu pod okiem nieprzyjaciela, i gdy się tylko zapuści żołnierz w gęstwinię, już po nim. Przyczem mieszkań-

cy ze wszystkich miejsc, doład tylko wojska Angielskie przybywają, uchodzą, uprowadzają żywność dla ludzi i zwierząt; postępowanie, do którego zniewoleni są zagrożeniem śmierci ich krewnym w wojsko; spodziewać się trzeba, że taka woyna kosztować będzie dużo ludzi, a więcéy ieszcze pieniędzy, a jeśli sami Anglicy nie będą prosili o pokóy (niebezpieczny krok dla panowania Angielskiego w Indjach), tedy woyna ta potrwa bardzo długo.

Francyja.

Król w towarzystwie Delfina wyjechał w d. 6. Grudnia do Rambouillet na polowanie.

W d. 6. Grudnia był u Króla Xiąż Orleanński; Ministrowie zebrałi się u P. Villela. W d. 8. przewodniczył Monarcha Radzie Ministerjalnej. Dnia następnego wyjechał Delfin na dwa dni do Fontainebleau, na polowanie. W tym samym zamiarze udać się miał Król w d. 15. do Compiègne. — W d. 17. następuje u Dworu druga odmiana żałoby.

Rozporządzenie Królewskie dozwala Jenerałom pensyonowanym nosić zwyczajny mundur Jeneralski, tylko stroj obrzędowy (*grande tenue*) zostaje dla Jeneratów ozynnych.

Jenerał Drouot, wymieniony między Jenerałami pensyonowanymi, nie należy do ich liczby, ponieważ iż w roku 1815 wziął swoje uwolnienie i od tego czasu żyje prywatnie.

W d. 16. b. m. rano wszczął się pezar w sali Tuileryjskiej do pokoiów pierwszego Szambelana Król: przytykający, atoli w godzinie został przytlumiony.

Prefekt Policyi Paryzkiej wydał okólnik do wszystkich Kommissarzów obwodowych Stolicy, w którym załącza tymże, iżby nie dozwolali księgarzom wystawiać dzieł przeciwko moralności i religii. Między wytkniętymi przez tegoż dziełami znajduje się Pana Pigault Lebruna i najnowsze pismo ulotne P. Salvanaol przeciwko Ministerjum. Które dzieła mogą być sprzedawane a nie wystawione, należy do Kommissarzów.

Państwo Papieżkie.

Jego Świątobliwość mianował Kardynała Albani, Sekrztarza do listów Apostolskich, Legatem w Bolonii, w miejscu Kardynała Spiny.

Prussy.

Król Jego Mość mianował Marszałka Seymu Hrabiego Alvensleben i tajnego Radcę Stanu Niebuhra, Członkami Rady Stanu.

Szwecyia i Norwegiia.

List z Gothenburga, z d. 20. Listopada donosi co następuje:

»Onegdaj w nocy mieliśmy tu sztrazną burzę iakby ludzie nie pamiętają. Wiele okrętów zostało uszkodzonych a jeden statek zatonął. Z Wiele domów pozrywała burza dachy i mnóstwo szyb pottłuka. Woda tak się podniosła, iż niemożna było przejść po ulicach blisko położonych. Jeden człowiek w tym powszechnem zamieszaniu utracił życie. Podobne zniszczenia zrzadziła ta burza w okolicy, o których nie ma jeszcze dokładnych wiadomości.»

»Z Udelewalla donoszą, że miasto to szczególnie było widownią powszechnego zniszczenia.»

R o s s y i a.

Podług niektórych listów z Petersburga z d. 27. z. w. liczbę ludzi, którzy życie przesyłow Newy utracili podają od 3 do 5000.

Na fabryce żelaza Klaske znaleziono 160 umarłych a 107 jeszcze nie ma. Wszystkłą szkodę tego dnia okropnego rachują na 200 milio. rubli.

Cesarz Jegomość pozwolił Gwardyi przyboczny iść do domu na urlopy i darował kupcom opłaty za stracone towary chociaż już wszystko wprowadzone. Z resztą Cesarz Jegomość jeździł prawie codziennie po wszystkich okolicach, pocieszał ludzi, i udzielał wsparcia.

Do udzielonych już wiadomości o tegoż powodzi dodajemy jeszcze następujące doniesienia, które gazeta Królewiecha N. 147. z listu z Petersburga z dnia 24. Listopada n. s. zawiera: »W nocy z dnia 18. na 19. Listopada tak silny powstał wiatr z zachodu, że woda w Newie i kanałach w różnych kierunkach miasto przeryniając nadzwyczajnie wzmożła się. Rano o godzinie 9tej burza zamieniona w orkan, pędziła wodę z morza na Newę i takową wzniosła do niestychanęj wysokości bo do stóp osmnaście nad stan zwyczajny. O godzinie 12tej wszystek Petersburg z okolicami zalany był wodą. W niektórych ulicach doszła woda od 7 do 9 stóp. Wszystkie mieszkania dolne, zajęte powiększają części przez kupców, handlujących strojami, żywnością, i rzemiosłami, wszystkie piwnice, komory, składy, stajnie; stały się pastawą wody. Wszystkie daczce wsie i same nawet pałace letnie Cesarza w okolicy są zburzone lub gwałtownością powodzi zabrane; Wielkie barki a nawet wielkie okręty kupieckie są zapędzone w środek ulicy. W Kronsztadzie stoi na rynku wielki o-

kręt wojenny o 100 działach. Pyszne cębrowienie Newy kolosalnemi granitowemi kamieniami, dzieło iakby na wieki zrobione, zniszczone lub kamienie jeden na drugi zwalone. Wszystkie mosty na Newie zgruchotane, przezco zwiazek z drugimi częściami miasta przerwany. Podczas, gdy woda łamała jeden z tych mostów, było na nim wiele ludzi i powozów, wszystko poginęło w balwanach. Część miasta zwana »Stroną Petersburgką«, zamieszkała piérwéj od 30 do 40000 ludzi, zamieniła się w stepy. Wszystkie fabryki w mieście i okolicy poniszczono, wszystka własność kupców znajdujaca się na giełdzie lub w urzędzie cłowym popsuta, lub przez wodę uniesiona. Jeden tylko kupiec nazwiskiem Stiglitz, ma straty na samym okręże 300000 rubli, a wszystka jego szkoda wynosi dwa miliony rubli bankowych. Na Newie zatonoło soli na statkach więcéj iak 10,000 pudów, tąd pud soli podniósł się z 8 kopek na 25, ponieważ i na składach mnóstwo się soli zepsuło. Jeszcze i teraz widać na wszystkich ulicach meble i sprzęt domowe różnego rodzaju, które woda z domów pozabierała. Mnóstwo ludzi utraciło życie nawet na ulicach przez raptowne wody przybieranie, powozy czterokonne i doroski wraz z ludźmi ochłoneły balwany. Widać było iak z do now rzucono powozy i chstki dla ratowania nieczczęśliwych, stoli powódź tak silnie zabierała ulice, że ledwie sześćo wiosłowe czółna od zgruchotania i rozbicia uysć zdotaty. Dla tego z będących w niebezpieczeństwie mało kto został uratowany. Dwie koszary, stojące blisko portu, ze wszystkiem, co tylko w nich było w morze zaniesione i zatopione zostały. W małym domku drewnianym, zapędzonym z odległej części miasta, do wsi Okłata było dwoie dzieci o 10 i 7 latach. Zostały przy życiu, lecz przestrach pięćo godzinny pozbawił ich mowy. W fabryce żelaza blisko miasta, przypadkiem iak mówią zamknięci robotnicy w liczbie 274, wszyscy poginęli. Piękne zakłady Piotra a Wielkiego, po części zburzone po części uszkodzone. Wiele pałaców i domów jest nadwężonych i porysowanych, tak dalece, iż trzeba się było obawiać, aby się wiele z tychże nie zapadło, gdyby woda była dłużey w takim stanie. Gdyby Petersburg doznałby trzęsienia ziemi lub pożaru nie byłoby takiej szkody. Do dziś dnia podano Policyi jednacie tysięcy ludzi zginionych. Nierówna więcéj jeszcze braknie, o których losie dotąd nie ma wiadomości. Drożyzna co godzina się powiększa. Wielu piérwéj znakomitych i bogatych przyszło do ubóstwa, a, wielu któ-

rych domy się zapadły, lub uniesione, bląkaią się nie mając przytulku. Dzieci szukaią rodziców, a wiele dzieci z odległych części miasta znalezione, które nawet z kąd są, niemożę powiedzieć. Podczas tego nieszczęścia dobry i szlachetny Monarcha wydawał z zamku rozkazy i rozporządzenia do ratowania nieszczęśliwych. Lecz niestety zanadto było wielkie zło a wściekłość żywiołów niezmierna, aby tego ludzkością przejęte ohęci mogły być by wszędzie dopełnione. I teraz iędzi i chodzi Monarcha po wszystkich okolicach naybardziej zniszczonych, widzi sam wszystko, wypytuje się i choynie udziela wsparcia. Gubernatorowi dał nayprzód milion do rozdania między potrzebnych. Równie wszystkie osierocone dzieci będą Jego kosztem wychowywane. Komissyi wyznaczony do wsparcia nieszczęśliwych przeznaczone 4 miliony rubli, i mówią że ta summa będzie podwoioną, ieśli nie wystarczy. Mamy teraz 5 do 7 stopni zimna, które po części iest na nasze szczęście, ponieważ przeto wyziewy z trupów zmniejszają się, gdyż dnia następnego znalezione na ulicach i po kanałach tysiącami koni, krów, psów, kotów i różnych zwierząt. Atoli dla ubogich pozbawionych odzienia i mieszkań, dla tych, którzy zmuszeni mieszkać w domach niedawno w wodzie zatopionych, mróz iest straszny i zapewne zada kłeskę przez choroby. Teatra są zamknięte, i budowy te poniosły szkody.

W miłozeniu i w sobie samych zatopionych, widać ludzi na ulicach, każdy wiatr ich preraża, bo każdy lęka się powtórnego nieszczęścia. I w istocie obawiać się należy, iż gdyby ieszcze podobny był przypadek, wiele domów niewytrzymałoby drugięj powodzi, gdyż inż teraz mocno się porysowały. Na wielu ulicach porobiły się doły, w które mogłyby się zmieścić czterokonne powozy; ztąd wnosić trzeba, że z owym orkanem połączone było trzęsienie ziemi. Cieplomierz w owym dniu pokazywał 3 stopnie ciepła, a podczas tego nieszczęścia podniósł się na 7 $\frac{1}{4}$. Barometry stały pierwey nadzwyczajnie nisko, atoli podczas orkanu szybko się podniosły. Mówią, iż uważano także zupełne pomieszanie zegarów soiennych. Zatem dosyć dowodów, że musiało być szcęgólne trzęsienie ziemi. W wielu stronach miasta nie ma chleba, ponieważ piece pieharskie pozspadały się, iakoteż i pra-

wie wszystkie piece w dolnych mieszkaniach. Jaka burza musiała być na płaszczyznach i w lasach wnosić ztąd trzeba, że nawet wśród miasta w ogrodzie, znalezione wiłka, który się utopił.

T u r c y i a.

Dostrzegacz Austriacki z d. 20go Grudnia zawiera:

Z Konstantynopola d. 27. Listopada.

Onegdaj zawiął Kapitan Basza z Dardanelów na swoim admirałskim okręcie, do tutejszego portu, gdzie go ze wszystkimi honorami przyjęto. Wczoray miał posłuchanie u W. Wezyra, i otrzymał futro honorowe. Więść, że Chosrew Basza popadł w niełaszkę, w ostatnich czasach prawie powszechnie zyskała wiary; twierdzono nawet, że Sultan mianował inż tegoż następcą Abolobut Baszę, bytego Gubernatora Solonichi. Przyiaciele kapitana Baszy odnieśli ztąd zwycięstwo.

Wczoray nadeszła tu pewna wiadomość, że Ibrahim Basza z flotą swoją i okrętami przewoźcami przy tęży będącemi wypłynął w d. 8. Listopada z portu w Budrun, miasto zas udania się do Morei, zawiął w kilka dni potem do zatoki Marmarissa (Macri) będącuy na przeciwko wyspy Rodos, w zamiarze tam zimowania.

O stanie rzeczy w Liwadyi i Thessalyi rozeszły się od Greków wiadomości, podług których woyska Tureckie nietylko Zeitun opuścily, lecz nawet za Larysę mają być wypartemi. Atoli wiadomości te nie potwierdziły się, i zdaie się raczej, że w owych okolicach tylko nieznaczne od kilku miesiecy zasły potyczki, i wiemy z pewnego źródła, że Derwisz Basza w pierwszych dniach tegoż miesiąca z 12000 piechoty i 8000 jazdy stał obozem pod Hamanna, na południowym brzegu Sperchiusa blisko Thermopilów.

Przyzaszłem odnowieniu osób, Rząd składających w Neapoli di Romania, Konduriotli został Prezydentem rady wykonawczey, Maurokordato, który przed kilku miesiącami złożył urząd Prezydenta Rady prawodawczey, mianowany Sekretarzem Stanu, i sądzą, że będące pod iego przewodnictwem w Mesalondze Dyrektoryum, będzie przeciw musiał teraz odstąpić.